

Tisztelt résztvevők!

Köszöntöm önöket az ICEVI-Europe Rehabilitációs munkacsoportjának első konferenciáján, amelynek fő témája az önállóság előmozdítása minden életkorban.

Köszönöm az EMMI, az FSZK és a LÁRESZ támogatását, és képviselőik motiváló, nyitó gondolatait! Hölgyeim és uraim, tisztelt kollégák! Amint biztosan tudják, az ICEVI Europe egyik kiemelt célja, hogy konferenciák, workshopok szervezésével elősegítse a látássérült emberek támogatásáért dolgozó szakemberek tapasztalatcseréjét és együttműködését. A mostani konferencia is ennek jegyében szerveződött. A konferencia címe “Az önállóság előmozdítása minden életkorban”, ami mindnyájunk számára valódi kihívás.

Gyakran gondolkodom vissza arra az időszakra, amikor a holland Vakok Királyi Intézete (Royal Institute for the Blind) igazgatója voltam. Ezt megelőzően sok éven keresztül egy intellektuális képességzavarral élő személyeket ellátó intézetben dolgoztam – ez egy bentlakásos intézet volt, annak összes “tankönyvi” jellemzőjével. A Vakok Királyi Intézetének igazgatójaként sokat töprengtem azon, hogyan lehet elősegíteni, hogy egy, az erdő közepén álló szegregált intézményben is megfelelően fejlődjenek a vak gyerekek, és miként készíthetjük fel őket az életre, miközben a társadalomtól meglehetősen elszigeteltségben élnek. Végül mindig arra a következtetésre jutottam, hogy ez nincs így jól.

Ma már szerencsére sok országban inkluzív környezetben tanulhatnak a látássérült gyermekek, és mind ők, mind tanáraik speciális támogatásban részesülhetnek. Ez fantasztikus.

Ugyanakkor mi, szakemberek nem vagyunk ott. Meggyőződésem, hogy rehabilitációra minden életkorban és mindig is szükség lesz! Szükség lesz, hiszen a látássérült emberek különbözőek, egyéni szükségleteik vannak. Ugyanakkor a tudásunk is folyamatosan bővül, gondoljunk csak az újabbnál újabb technikai megoldásokra.

A WHO-által kidolgozott, Funkcióképesség, Fogyatékoság és Egészség Nemzetközi Osztályozása (FNO) és annak ifjúsági változata olyan eszköz, amelynek segítségével mélységeiben tudjuk felmérni a látássérült emberek egyéni, valamint általános szükségleteit. Az FNO mind a rehabilitációs programokat, mind a tudományos munkát és a szakpolitikai döntéshozatalt segítő eszköz.

A mostani konferencia is erről szól: miként tudjuk a látássérült embereket abban segíteni, hogy a társadalom minél önállóbb tagjai lehessenek.

Szakemberként ez a feladatunk. Ugyanakkor nagyon fontos az egyetemek és a tudomány, valamint a kormányok felelőssége is.

Bízom benne, hogy a konferencia a tudásmegosztás és a kapcsolatteremtés tökéletes helyszíne lesz, hiszen mindannyian azért dolgozunk, hogy a fogyatékos személyek a lehető legönállóbban élhessenek.

Prónay Beáta az ICEVI-Europe elnökségi tagja, az Eötvös Loránd Tudományegyetem docense, a Rehabilitációs munkacsoport vezetője. Bízom abban, hogy a két nap elteltével beszélhetünk majd arról, miként folytatódjon a közös munka, akár a 2021-es ICEVI-Europe konferencia keretében, Jeruzsálemben.

Végezetül szeretném kifejezni a hálámat a LÁRESZ Egyesület munkatársainak, nélkülük nem valósulhatott volna meg ez a konferencia. Kedves európai kollégák, tartalmas és inspiráló konferenciát kívánok!

Hans Welling

Elnök

ICEVI-Europe